

המיסיון

היהודי

איראן אשר להאשים את הגיוזן החשוך הרב דרעי בהרס משפחות וגרימת סבל רב לאזרחים - אלא את המדינה העומדת מאחוריו ומסייעת בידו! האפלייה הלאומית הנעזרת בשוטרי מישטר הכיבוש - הוא המיסיון היהודי המלוכלך.

ש. אמיר, צפת

האם גם בארזים

נפלה השלהבת?

שני הרבנים הראשיים לשעבר מוסיפים להחזיק (עלפי הסכמתו של שר-האוצר כמובן) בדירות השרד שלהם, במקומו תיהם המסוארות על נהגיהם. וכבר הוזמנו מכוניות יוקרה במחירים גבוהים מן הרגיל עבור שני הרבנים החדשים, וגם דירות פאר.

האם גם בארזים נפלה השלהבת? האם זקוקים עדיין שני רבנינו המופלגי גים בתום כהונתם לפאר מלכותי כזה שמסתכם בהון תועפות?

האם היתה זו גם דרך הרבנים בעבר להנות ממותרות על חשבון הציבור העמל, או התיקף מזה?

אנו יודעים על חיי צנע והסתפקות כ" מועט של רבנים גדולים בעבר ואפילו על חיי סיגוף.

האם אין רבנינו חיים בארץ בתקופה שבה לא עובר כמעט יום ללא מאבק המונים עמלים על שיפור תנאי חייהם, על צפיפות הדירה, על שיכונים לזוגות צעירי רים ועל ביעור הפשע והגיוון בפרברי הר עזני.

והתמוה ביותר ששר-האוצר נותן את האישור הרשמי שלו בלב קל ואין איש

הפלת המטוס - סיכום ביניים

ומעריב העלה מתוך תיקים מאובקים כי לפני שבע שנים נחת פה מטוס מצרי, ואנו תדלקנו את המטוס ואולי אפילו נתנו כריך גבינה לטייס והרשנו לו להמשיך הלאה. והארץ שאל את אורחינו והם קבעו ש-73% מתוכם היו בעד. בעד מה? בעד הריגתם של יותר ממאה נוסעים. אם המיקרה לא היה כה טרגי היינו אולי צוחקים.

אבל עמוד אחד לפני אותו משאל מעורר חמלה, קראנו גם את יעקב רוטבליט, אותו יפה נפש שהיה חסר סבלנות עד יום שישי, מועד סירטומו של העמוד השבועי שלו. כי יש להכות על הברזל בעודו חם.

ולא קראנו את עמוס קינן שלקה את תיק המסעות של יעקב רוטבליט, וכותב לנו מן העולם הגדול, כמה טוב שם וכמה רע פה. כמו רוטבליט ודן בן-אמוץ שהיו בחו"ל, אותה הגברת בשינוי אדרת.

ולא נותר לי לחייך חיוך גנום, ולהיזכר בסרט הרי המזוהם, בו גם השוטר וגם הפושע, שניהם היו מטורפים כל אחד בדרכו שלו.

וכך גם אצלנו, שניהם כאחד: השוביניסטים שהשוביניזם מעבירים על דעתם ואנשי השמאל יסי הנפש - שניהם שווים כל אחד בדרכו שלו.

אחר שכואב לו, באר-שבע

מה עוד אפשר לכתוב ולא נכתב על פרשת המטוס הלובי? שמענו את הסבריו של שר-הביטחון, ואת נטילת האחריות של הרמטכ"ל, ולא שמענו את יגאל אלון.

ראינו את פניו הנטולים של מסקד חיל-האוויר, ולא ראינו את האלוף רחבעם זאבי עומד מאחורי כתפו השמאלית של הרמטכ"ל.

כמו כן שמענו את אריה אורגד האומר בטלוויזיה שהמטוס התרסק בנסיון הנפל שלו לנחות, כאשר הוא נושא למעלה ממאה נוסעים על מטענם, ובעוד באלפי גלונים של דלק.

וגם ראינו את נסיון הנפל להאשים את הקברניט בחוסר הרשאתו להטיס בואינג 727.

קראנו גם את אפרים קישון: אל לנו להתנצל ולא זאת בלבד שלא נתצל, אלא גם נוסף לירט כל מטוס שיחדור ל" מרחב האווירי שלנו.

אבל לא ראינו את הקריקאטורה של דוש ובה ישראלית סוגר את התיק שפתח לאחר הטבח בלוד.

וידיעות אחרונות מצא שבדיוק לפני שלוש שנים, באותו יום ובאותה שעה, נפל מטוס סוויסאייר בדרכו לישראל. ואם נמתין כמה ימים, יתעורר חכם הגימטריא של אותו עיתון וימצא שנפילת המטוס הלובי שווה לאיזה מספר ששווה למספר אחר ששווה לאיזה פנינת סז ואולי הפנינה תהיה מאורעות תרפ"ט.

פוצה פה על כך! מאשה פורמן, רמת-גן

עישון

מבזה

המדינה מתבזה בפומבי יום יום ושעה שעה, כאשר עשן סיגריות מסריח מיתמר מול השלטים "העישון אסור" ועל ראשיהם של האזרחים הסובלים! דן יהודאי, רחובות

על דיון

להתפטר

בשל האינטרס החיוני של מדינת

ישראל, נחוצה התפטרותו של שר הביטחון מר משה דיין.

בכל ההזדמנויות שהיו לנו התנגשויות עם אוייבנו, התקיפה העיתונות הבינלאורי מית את יחסו המתגרר של שר-הביטחון ואת אוסיו האימפולסיבי, וראו בו את אחד המכשולים בדרך לשלום במזרח-התיכון.

כיום נוכחותו של מר דיין בממשלה מהווה תירוץ בידי הערבים לא לחתום על חווה שלום איתנו.

קשה לדעת באם לאחר התפטרותו של מר דיין יהיו הערבים מוכנים להסכים לזכויותיה של מדינת-ישראל, אך לא יוכלו לתרץ את סירובם בקיום אישיותו של מר דיין.

למר דיין הזדמנות טובה להוכיח כי הוא רוצה לעשות משהו למען עמו בה" גישו את התפטרותו.

א.מ.ק. כריך, סופר ועיתונאי, ירושלים

אלוהים

הארם והשמן

רוצחי ספטמבר השחור מקבלים הון תועפות בעיקר מלוב. ברצוני לשאול את אנשי התניך וגדולי העולם, כולל האו"ם, הנשיא ניקסון והכס"הקדוש: המותר למי" שהו להוציא כסף מהארץ בצורת נפט, ולהשתמש בכסף זה לרציחת אנשים חפים מפשע? הרי אלוהים נתן את הארץ לבני אדם (תהילים קט"ו) לא לרוצחים מסוג קדשי וחבריו.

לאור זה דורש הצדק, להוציא את הר נפט מרשות הרוצחים. הוא שייך לכל בני-האדם הרוצים לעבוד ולחיות, כי כך ציווה האלוהים.

מאיר כדומברג, ראשון-לציון

אפון

מצער

מטוס הבואינג הלובי שייורט ונפל כשי הוא עולה באש בסיני, הצית מחדש גלי האשמה בעולם נגדנו. יפה עשה הרמטכ"ל, שנטל על עצמו את האחריות למתן הר הוראה לטייס צה"ל ליירט את המטוס, כדי לגרום לנחיתתו, והתוצאה ידועה לכולנו.

ממשלת-ישראל ותושביה, מביעים צער עמוק על אובדן בחיי אדם, אזרחים חפים מפשע, קורבנות למצב הלוחמה שקיים ב" אזורנו.

העולם חייב להבין שהערבים עצמם המיטו עליהם את האסון בעיקבות הר איומים להטעין מטוס בחומר-נפץ, ולסור צצו מעל מטרות ישראליות.

מן הראוי שמערכת ההסברה של המי דינה, תביא לידיעת העולם כולו מקצת מהרגשותיו ותגובותיו של האזרח הישר ראלי הפשוט, לגבי המקרה המצער. איננו חייבים להוכיח כי קיים בנו רגש אנושי ורגשי צער, אפילו לגבי אני שים, שהם אוייבנו המושבעים.

אני מציע למנהיגי ארצות-ערב לחפש דרכים להסדר איתנו ובכך למנוע אסונות כדוגמת אלה. ולהענות בחיוב להצעת השר

דיין בקשר לקו החירום האדום בינינו לבין מדינות-ערב.

יוסף סמרג'ה, באר-שבע

ברכה

מכל הלב

"העולם הזה" 1852, "אללה יר- חמו", על הפלת המטוס הלובי בסיני.

ברצוני לברך את ח"כ אורי אבנרי מכל

ישראל שחק הפועה מכובדת

הלב על הופעתו המכובדת בכנסת בזמן הדיון בפרשת יירוט המטוס הלובי, ועל מאמרו המצוין בפרשה זאת.

אני מרגיש חובה לעשות את זה, דווקא בגלל שאני חולק על הרבה מן העמדות שלו בשנים האחרונות, אבל הופעתו הזאת ומאמרו, מתעלים מעל כל שיקולים של חילוקי דיעות.

ד"ר ישראל שחק, ירושלים

רגע

של עברית

עדנה: מה זה "פרו"? פרו-נאצרי, פרו-אמריקני, פרו-סיני? דניאל: רוצים לומר: מנאמני נאצר, מנאמני אמריקה, מנאמני סין, או: מחסידי נאצר, מחסידי אמריקה.

עדנה: אם כן, מדוע אין אומרים כך? דניאל: אני יודע? עדנה: אהה, מעתה אומר: מנאמני נאצר ולא פרו-נאצרי או: מחסידי מאו.

דניאל: או: מחסידי השמאל החדש. עדנה: או: מנאמני האופוזיציה. חיים נקר, בתים

ה'ב'ק"י

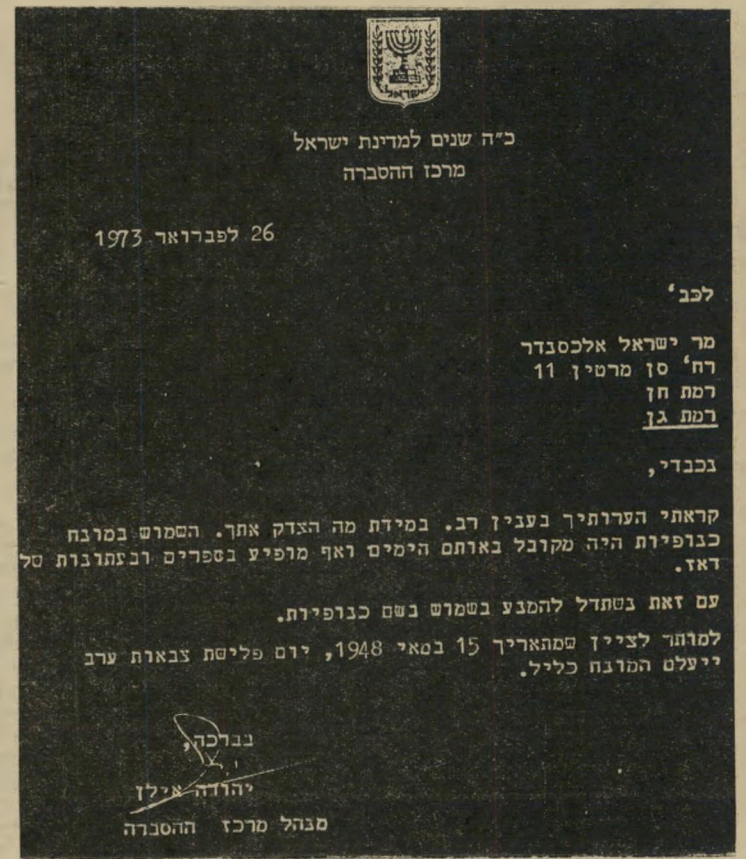
של חיפה

"העולם הזה" 1852, "יום שישי אצל ג'קוי", על קפה החתיכות ו" חשמות המפורסמים של תל-א"ב.

מי אמר שג'קוי יש רק בתל-אביב? מה עם עירנו חיפה? גם לנו

הם ואנחנו - יהודים וערבים

"העולם הזה" 1847, "הם ואנחנו - ערבים ויהודים", מכתב למערכת של הקורא ישראל אלכסנדר המגיב על תוכנית הטלוויזיה "חיום לפני 25 שנה" בה משתמשים בביטוי "הם ואנחנו" כשהכוונה ליהודים וערבים. בעיקבות מכתבי למרכז ההסברה, שהעתק לא מילולי שלו התפרסם ב"העולם הזה", קיבלתי את התשובה המצורפת:

אכן, לפעמים נשמעת תגובה מעודדת כלשהי מצידו של מוסד ממשלתי רישמי. אין זה קורה לעיתים קרובות, אך גם סנונית צנועה והססנית זו הינה לטובה ויש לברך עליה. ישראל אלכסנדר (ואן דייק), רמת-גן